

till Kongl. Maj:ts disposition för sig och öfriga Kongl. familjens medlemmar och underhåll af åt dem upplåtna Kongl. slott.

Om remiss häraf till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm i Januari 1874.

Jöns Pehrsson,
från Kronobergs län.

N:o 52.

Af Herr **Jöns Pehrsson**: *Rörande förändrade föreskrifter i fråga om sättet för utbetalning till Embetsverken i hufvudstaden af dem tillkommande löneanslag m. m.*

Man har nästan under mansåldrar talat om förenkling i embetsverken och i sanning något tal kan hafva större skäl för sig än en dylik fråga; hur enkel den i många fall verkligen är, har den dock sina segliffvade motståndare. Underligt är att så många missbruk med tid och arbetskrafter kunnat så länge bibehålla sig som ännu råder i många fall; vid sista statsrevisionen kom man i tillfälle se många sådana förhållanden, och med den ringa förmåga, jag kunde egna revisionen, blefvo några sådana anmärkningar revisionens beslut, andra åter icke, som fingo förfalla, och vid bland andre afgaf jag reservation, deruti 4 andra revisorer instämde, i fråga om det missbruk, som råder, och kringgående af föreskrifter, som öfvas vid utbetalningen af tjenstemännens löner; vid en större del af embetsverken i hufvudstaden skulle efter regeln och föreskrift hvarje embetsman hemta sin lön 4 gånger om året i Statskontoret, men efter

hvad Statskontorets embetsmän upplyste, tillgår det i praktiken så, att någon person i hvarje verk på enskildt förtroende mottager hvarje embetsverks kvartals aflöning för att utdela till verkets tjenstemän, sålunda äro föreskrifterna sådana att de måste kringgå och kunna ej i praktiken efterlefas. Besväret och ökade arbetet och osäkerheten äro det minst skadliga i dessa förhållanden, andra omständigheter äro vida mer att beakta; om man någonsin skall kunna komma till det åsyftade målet, reda och klarhet i statsförvaltningen i fråga om inkomster och utgifter, måste förberedande former förut vidtagas och en sådan, som vi i vår reservation Litt. R. pag. 287 i sista revisionsberättelsen yrkade, företagas.

Såsom ytterligare skäl och stöd för reservationen och mina påstående framgår af Kongl. propositionen till Riksdagen att betydliga anslag för tillfälliga arbetskrafter i Statskontoret äskas och är således en nödvändighet se till att dess göromål kan förminskas i några delar om det ökas i några.

Omnämnde reservation är anfordrad vid Fria konsternas Akademi och lika förhållande råder vid minst 27 andra embetsverk i hufvudstaden, och besväret för Statskontorets några tjenstemän skulle genom yrkade förändrade föreskrifter minskas nära 19 procent, och i fall förändringen ej genast kan i allo genomföras, kan den dock i de flesta af nämnda 27 embetsverk snart ske. Jag hänvisar till ofvannämnda reservation och anför derur följande motiver.

För att få reda, enkelhet och klar öfversigt för hvarje embetsverks utgifter och för att förenkla göromålen i Statskontoret böra hvarje embetsverks utbetalningar ske från embetsverket, och ej, såsom nu är fallet, både från embetsverket och Statskontoret, hvilket senare bör kvartalsvis utbetala beviljade anslag efter embetsverkets behof, och hvarje embetsverk måste kunna rätta sig efter fastställda stater öfver tjenstemännens löner, och i hvarje särskildt embetsverk bör kändedomen om deras egna tjenstemäns tjenstgöring vara större än i Statskontoret, så att pröfningens och utbetalningarnes behörighet bör blifva minst lika säker, som den nu är, och dessutom återstår gällande revision efteråt som hittills.

Hvarje embetsverk har redogörare och en stor del för mångdubbelt lönernas belopp. I andra statsanslag, inkomster och utgifter, då embetsverkets årsanslag och utgifter är fastställt, kan ej, såsom nu är fallet, behöfva bildas kassor eller stora besparingar, hvilka såsom nu är händelsen bortslösas på hvarjehanda utgifter, och sålunda kunde lätt synas verkliga behovet för ett embetsverk, hvilket nu ej är möjligt, då dess utgifter gå från flera håll.

Ett beaktansvärdt förhållande, som orsakar mycket tidsödande besvär för embetsverken, är lagen om rätt till införsel i embetsmännens löner, hvilken lag såsom skadlig i allmänhet borde snarast afskaffas, och då det påräknas att Lag-Utskottet upptäger frågan, om än ej motion derom väckes.

Skall det nödiga önskade resultatet blifva möjligt, att statens alla inkomster och utgifter centraliseras och besörjas af ett verk, Statskontoret, såsom ett hufvudkontor för rikets finanser, blir nödigt befria detta kontor från de göromål, som de speciela embetsverkens tid mycket väl tillåter dem sjelfva att verkställa, och dessa blifva såsom en sorts underkontor i finansielt hänseende under Statskontoret och den redovisningsskyldige i sammandrag för omhändertafda medel; sålunda torde en enkel, klar och tydlig öfversigt öfver statsverkets ställning nästan när som helst kunna synas och åtminstone på mycket kort tid efter hvarje räkenskapsårs slut, och derigenom möjliggöras ett annat stort önskningsmål och nödvändighet, att revisionen kunde omfatta ett års räkenskaper, afslutade ett år närmare revisionstiden.

Jag hänvisar till den promemoria, som finnes reservationen bifogad, deraf synes att revisionsåret voro 508 tjenstemän och betjenter anställde uti ofvannämnda 27 embetsverk; med stöd af det anförda vågar jag föreslå,

att Riksdagen vid bestämmandet af hvarje embetsverks årsanslag beslutar att i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes anbefalla Sitt Statskontor att qvartalsvis, efter embetsverkens behof, utbetala dem tillkommande statsanslag, samt förståndiga embetsverken att inom viss kort tid efter hvarje räkenskapsårs slut lemna redogörelse för sin förvaltning till Statskontoret och, om några besparingar uppkomma hos embetsverken, desamma ettdera till Statskontoret återlemna eller öck i bankinrättning fruktbar göra för att tagas i beräkning vid derpå följande års behof för embetsverken.

Om remiss häraf till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1874.

Jöns Pehrsson
från Kronobergs län.